

sid temmaga mahha, káksid paar puddelit jodawat wina ennestele tua, hakkasid mag, gusat jutto aiama ja kangeste wina joma. — Selle toa nurgas istusid issepáinis kaks meest. Zeine olli sesamma mölder, kedda wimati se rõwel Willem olli paljaks teinud. Mölder ütles sallaja omma seltsimehhele: Wata, sel pitkal mehhel, kes seäl laual ni waljo heálega ráqib, ja kedda teised Torriks nimmetawad, sel on se minno uus kuub seljas, mis minnewal aastal mitto mu kalli asjaga, hulga rahha ja hõbbedaid minno maiast rõdrolid on árrari'unud. Tunnen sedda kúbe kui wágga selgeste árra, et se tõeste sesamma on. Panne sinna nüüd sedda meest pústi táhhele, senni kui tõttan, kohto abbi ennesele noudma ja tedda finniwõtma.

Urrikesse aia párrast sai mölder jälle taggasi ja astus underupseriga ning nelli soldatiga toa sisse, kes sedda rõdrolit finni wõtsid ja tedda wangitorni wišid. Kui wang kohto ette sai, katsus temma

kül esšlotsa, karmwala walle lábbi ommast rõdrolli süüst ennast lahti peásta; agga need targad kohtowannemad pannid ni mitmed kúsimissed lábbi seggaminne temma ette, et kurjateggia isseennast finniwõrgutas omma kostmisse sannadega, ja et piddi wimaks ommeti omma suurt süüd ülles tunnistama. Agga et sellesamma rõdrolli tõ jures ni mitto uksi, kappid ja kirstusid olli wággise lahti murtud, sest olli ka selgeste arwata, et rõdrolil olli kaunis suur abbiselts olnud. Kohtowannemad kippusid peále, et piddi omma abbimehhed nimme kaudo üllesandma. Ütles hakkatusses, et ei teádnud nende párris-nimmed mitte, sest et ollid ennast hopis woõra nimmega temma alla annud, ja et jubba hulk aega temmast lahkund, nenda et ei teádnud praego neist ühtegi. Üks ainus, ütles temma wimaks, piddi omma õige nimme al weel temma meles seisma, kedda rõwel lubbas, kohtowannemattele üllesanda, siis kui pidid temmale surma nuhtlust kergitama. Kui sedda